

ensidigt Synspunkt, som Tilfældet er, en Ensidighed, der dog i Aften er blevet brudt af det ærede Medlem Hr. Tange, da han før tog Ordet. Landbruget har selvfølgelig ikke blot sin Berettigelse, men ogsaa en stor Betydning for Landet, ingen har nogen Sinde fundet paa at underkende den Betydning, men Landbruget er jo ikke et Erhverv, der i den Grad selv har kæmpet sig frem, som man plejer at sige, og hvad Landbruget har anset for nødvendigt for sig selv, maa Landbruget ogsaa erkende kan være nødvendigt for andre. Den Gang Landbruget var det eneste faktiske Erhverv, da var det en anden Sag, men Landbruget har jo for længst maattet ophøre med at være Aftageren af Arbejds-kraften, og derfor synes jeg, Landbruget maa lære at se lidt mere moderne paa Tingene, end det ærede Medlem Hr. Pinstrup plejer at gøre. Landbruget har gennem Aarene til Opbygning af det Landbrug, der nu findes, modtaget meget betydelig Støtte fra den danske Stat. Jeg beklager det ikke, jeg bebrejder ingen, at det har faaet det, jeg synes, det er rimeligt. Det har faaet til Konsulentvirksomhed og landøkonomisk Forsøg og til talrige Ting, til Ophjælpning, Konsolidering, Modernisering, til Forsøg, til Eksportvirksomhed, til Eksportordningen, det har faaet og faar fremdeles i vid Udstrækning, hvad der har været paakrævet for at skabe det Mønster- Eksportlandbrug, som vi nu har. Uden al denne offentlige Støtte tvivler jeg paa, at det danske Landbrug havde været, hvad det nu er, og jeg er paa den anden Side ogsaa klar over, at det danske Landbrug ikke ved egne Kræfter havde formaaet at tilvejebringe de mange Millioner, som gennem Aarene er ydet til alle disse Foranstaltninger. Jeg gentager det, det er ikke nogen Bebrejdelse eller Beklagelse. Men hvad der har været nødvendigt for dette ene Erhverv, maa man være stor nok til at erkende kan maaske ogsaa være nødvendigt for andre Erhverv. Har Statsforanstaltninger været rimelige for, at Landbruget kunde arbejde sig op til den Mønsterstilling, det danske Landbrug har, hvorfor saa ikke erkende, at man, naar Landets Befolkning ikke har Landbruget længere at se hen til som Arbejdssted, maa være stærkt interesseret i, at der ogsaa er andre Muligheder, andre Erhverv, som kan aftage Arbejds-kraften? Og hvis disse trænger til Støtteforanstaltninger af lignende Art som Landbruget, maa der være Raad til at yde disse og ogsaa til at yde den Grad af Beskyttelse,

man kan yde saadanne Erhverv, paa samme Maade som Landbruget gennem Tiderne har faaet sin Beskyttelse ved offentlig Medvirkning for at bevare sit Marked.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde, at det var et skæbnsvangert Skridt, vi var i Færd med at gøre. Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Pinstrup skal se saa sort paa det. Jeg har altid haft Fornemmelsen af, at det ærede Medlem var for meget Sortseer. Jeg tror ikke, han behøver at frygte, at nogen for Alvor tænker paa at ødelægge det danske Landbrugs Muligheder ude i Verden. Hvis nogen tænkte paa noget saadant, burde han snarest søges indespærret i en Galeanstalt. Det ærede Medlem kan vist i den Henseende være temmelig rolig. Men er vi betænkt paa at foretage Skridt nu af en eller anden Art, maa det dog vel ikke være mere forbryderisk, end hvad selv det ærede Medlem Hr. Pinstrup i 1922 var med til: at tage et Skridt til Siden. (*Pinstrup*: Det er ikke rigtigt). Det ærede Medlem vilde ikke med i 1922. Undskyld, jeg kan ikke huske alt muligt. Men Partiet Venstre gjorde et Skridt til Siden, og det ærede Medlem Hr. Pinstrup er jo ingenlunde ukendt med, at man med Ret og Rimelighed kan gaa til saadanne Foranstaltninger. Jeg husker, at det ærede Medlem var Medlem af en Valutakonference, eller hvad det nu hed. Jeg husker meget vel en Betænkning, der forelaa, og som gentagne Gange har været nævnt her, og hvori det ærede Medlem var Medfor-slagsstiller til den kraftigste Importregulering samt Importforbud, som nogen Sinde er foreslaaet i vort Land. Naar det ærede Medlem dog har været betænkt paa at tage et saadant Skridt — han kan kalde det opad eller nedad eller til Siden, ganske efter Behag —, naar han har været klar til at tage et saadant Skridt, er det ærede Medlem alligevel ikke kapabel til at komme og forekaste os andre nu, at vi vil tage skæbnsvangre Skridt, for der er ikke et Menneske her i Salen, der nogen Sinde, blot i Tankerne, har vovet at gaa saa vidt, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup den Gang foreslog. (*Pinstrup*: Det passer ikke). Jo, det passer. Det ærede Medlem kan selv, naar jeg er færdig, gaa op og paavise, at det ikke passer; han faar svært ved det.

Ja, undskyld, at jeg forlader det ærede Medlem Hr. Pinstrup og med et Par Ord vender mig til det ærede Medlem Hr. Tange, der ogsaa kommer fra det samme Land som det ærede Medlem Hr. Pinstrup, men